

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**РОЛЬ ТА МІСЦЕ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ У РОЗБУДОВІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ
ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ**

**Матеріали
XV Міжнародної науково-практичної
конференції**

22 березня 2023 року

**Одеса
ОДУВС
2023**

УДК 351.74
P68

*Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей, які суттєво
перевищували пропоновані обсяги*

P68 Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократич-
ної правової держави: матеріали XV міжнар. наук.-практ. конф.,
м. Одеса, 22 березня 2023 р. Одеса: ОДУВС, 2023. 362 с.

УДК 351.74

© ОДУВС, 2023

2. Білічак О.А. Реформа юридичної освіти в Україні: проблеми і виклики. Освітня аналітика України. 2019. № 3 (7). С. 57–68.

3. «Про юридичну (правничу) освіту і загальний доступ до правничої професії»: Проект Закону від 28.09.2017р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62613.

КОНФІДЕНЦІЙНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ: СВІТОВИЙ ДОСВІД

*Шурат Т. Г., кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності
факультету підготовки фахівців для підрозділів
кримінальної поліції
Одеського державного університету внутрішніх справ*

Конфіденційне співробітництво правоохоронних органів є одним з елементів протидії наркозлочинності, яка реалізується у рамках оперативно-розшукової та кримінальної процесуальної діяльності. Важливою складовою діяльності правоохоронних органів є використання позитивного зарубіжного досвіду негласної роботи. При цьому необхідно використовувати у законотворчій діяльності не просто фрагментарні елементи законодавства зарубіжних країн, а підходити до вивчення цього досвіду з позицій порівняльного правознавства, використовувати системний підхід у дослідженні тієї чи іншої системи негласної роботи.

Огляд джерел свідчить про те, що в більшості зарубіжних країн немає чіткого розмежування співробітників правоохоронних органів на тих, хто має право займатися негласним збором інформації і на тих, хто не має такого права. У зв'язку з чим збір розвідувальних даних про злочини пов'язані із незаконним обігом наркотичних засобів може проводитися як оперативними підрозділами поліції, так і слідчими органами.

У Болгарії, наприклад, слідчий допускається до оперативної розробки особи, затриманої за підозрою в скоєнні злочину у сфері незаконного обігу наркотиків. У США, Австрії, Франції функції слідчого та оперуповноваженого ніяк не розділяються, збором матеріалів попередньої перевірки займається одна людина, а звинувачення і результат кримінального провадження вирішує прокурор і суд [1].

У різних країнах існують кадрові співробітники, які збирають інформацію по найбільш складним і замаскованим наркозлочинам, яких прийнято називати в залежності від країни: секретними агентами, спеціальними агентами, секретними співробітниками, секретними детективами.

У США, наприклад, кадрові співробітники, які виконують негласну роботу, називаються секретними співробітниками і спецагентами. Під секретним

співробітником прийнято вважати будь-якого кадрового співробітника ФБР, який бере участь в секретній операції, або кадрового співробітника будь-якого іншого слідчого або поліцейського органу, який бере участь в операції під керівництвом ФБР і зберігає факт своєї співпраці з ФБР в таємниці [2].

Офіційна назва в Німеччині - секретний детектив: спеціально відібраний, підготовлений і споряджений співробітник поліції, який будь-яким шляхом вступає в контакт з кримінальними елементами з метою отримання вихідних даних для розробки та здійснення оперативних заходів поліції.

У зарубіжних фахівців з даної теми склалася думка, що ефективність діяльності правоохоронних органів по боротьбі із наркозлочинністю в основному залежить від складу негласного апарату, а вже робота співробітників поліції безпосередньо залежить від роботи інформаторів, які перебувають у них на зв'язку [3].

Основними джерелами поліції, що займаються негласним збором розвідувальної інформації щодо злочинів пов'язаних з незаконним обігом наркотиків, є інформатори, яких, в залежності від країни, називають секретними інформаторами, таємними агентами, інформаторами і довіреними особами.

Під інформатором прийнято розуміти особу, яка не є штатним співробітником правоохоронних органів, періодично або регулярно надає інформацію посадовій особі правоохоронних органів про злочини в сфері незаконного обігу наркотиків. Інформатори дуже допомагають своєю ефективною роботою в рішенні кримінальних завдань, в зв'язку з чим інформатори є другою головною особою (після співробітників правоохоронних організацій) в системі негласного збору інформації.

У деяких країнах інформаторів прийнято розділяти на кваліфікаційні групи. Наприклад, в США інформатори діляться на дві групи:

1. Випадкові, найчастіше анонімні - нерегулярні, які не бажають продовжувати співпрацю з поліцією.

2. Завербовані - спеціально відібрані особи, які є постійним джерелом інформації. Завербовані також діляться на три підкатегорії:

- 2.1. До першої категорії відносять особи, які добровільно і за своїм бажанням в силу займаної посади можуть надавати і надають оперативну інформацію. До даної категорії відносять державних службовців, лікарів, викладачів, водіїв.

- 2.2. Друга категорія осіб - це ті, які надають інформацію з примусу з боку співробітників поліції, наприклад, засуджені або раніше притягалися до кримінальної відповідальності.

- 2.3. Третя категорія інформаторів - ті, у яких збір оперативної інформації є основною роботою і завданням, наприклад, секретні співробітники кримінальної поліції. У деяких зарубіжних правоохоронних органах таких осіб називають спеціальними службовцями [4].

В американському агентстві по боротьбі з розповсюдженням наркотиків інформаторів прийнято називати інформатор 1-го класу і інформатор 2-го класу.

Під інформатором 1-го класу прийнято розуміти особу, яка перебуває в кримінальному середовищі, або тісно з ним пов'язане. Під інформатором 2-го класу розуміється звичайний громадянин, наприклад, співробітник готелю, інформує про прибуття в місто об'єкта оперативного уваги, або легальний торговець хімічними препаратами, які можуть бути використані у виробництві амфетамінів або барбітуратів.

Згодом інтенсивність роботи негласних співробітників дуже збільшилася. І тому виникли питання по оплаті їх роботи, у агентстві по боротьбі із розповсюдженням наркотиків США виділяють п'ять типів інформаторів:

1. Анонімні - це ті особи, які не надають про себе інформацію, використовують вигадане ім'я, його справжні анкетні дані нікому не відомі, спілкуються з ним в основному по телефону або по пошті.

2. Конфіденційні - особи, які вимагають засекречування свого імені.

3. Неконфіденційні - особи, які не вимагають від співробітників поліції повного приховування імені. Варто відзначити, що, незважаючи на відсутність вимоги про конфіденційність, персональні дані таких інформаторів не розкриваються співробітникам агентства, за винятком особливих випадків.

4. Контрольовані - це особи, підготовлені спеціальними агентами і отримують винагороду за надану інформацію.

5. Обмежені - інформатори, особистість яких відома спеціальному агенту, але відмовляються надавати інформацію без гарантії того, що їх особистість не буде фігурувати в документах правоохоронних органів. Прикладом такого типу інформатора може послужити особистий знайомий співробітника [5].

Ще одним негласним джерелом є довірена особа. Під довіреною особою розуміється особа, яка не є штатним співробітником поліції, володіє зв'язками зі злочинними організаціями та особами, висловлює бажання з тих чи інших причин збирати і повідомляти співробітникам поліції відомості про їх наміри і дії, часто за умови гарантування конфіденційності.

У негласний апарат крім інформаторів і довірених осіб, також входять резиденти і агенти-зв'язкові. Також існують і інші групи осіб поряд з негласними джерелами, які надають допомогу правоохоронним органам у боротьбі із наркозлочинністю і надають оперативну інформацію про злочини в сфері незаконного обігу наркотиків.

Таким чином, співробітникам поліції необхідно мати навички володіння тактикою виявлення і вербування можливих інформаторів, а також їх ефективного використання в якості інформаторів.

Література:

1. Албул С.В. Правове регулювання використання негласного співробітництва з поліцейськими органами у країнах Європейського Союзу. *Правові та організаційно-тактичні засади оперативно-розшукової діяльності Національної поліції України*: матеріали III Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Одеса, 07 жовтня 2022 р.). Одеса: ОДУВС, 2022. С. 5–11.

2. Always watching: Undercover feds surge in numbers, infiltrate protests — report [Electronic Resource]. — Режим доступу: <https://www.rt.com/usa/205927-us-undercover-agents-departments/>

3. Undercover Investigative Services: Not Just Bond or Bauer [Electronic Resource]. — Режим доступу: <https://www.pinkerton.com/blog/undercover-investigative-services-not-just-bond-or-bauer/>

4. Undercover operation [Electronic Resource]. — Режим доступу: <https://en.wikipedia.org/>

5. Undercover Policing and Political Violence in Britain: Between Necessity and Legitimacy [Electronic Resource] — Режим доступу: <http://www.ispionline.it/en/publicazione/undercover-policing-and-political-violence-britain-between-necessity-and-legitimacy-1>

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ СПРЯМОВАНИХ НА ЗАХИСТ ПРАВ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

*Юрченко М.М., кандидат політичних наук, доцент,
завідувач кафедри конституційного
та міжнародного права інституту права та безпеки
Одеського державного університету внутрішніх справ,
Гаврилюк А.В., студентка 1 курсу другого (магістерського)
рівня вищої освіти інституту права та безпеки
Одеського державного університету внутрішніх справ*

Діти завжди є найбільш вразливою категорією населення, умови в яких зараз вони живуть та навчаються є надзвичайно важкими. Діти, які зростають в умовах воєнного стану повинні мати особливий захист. Адже дитинство є важливим періодом у житті людини, саме тоді відбувається формування її особистості, психічне та емоціональне самопочуття, навички та звички.

Захист прав дитини регламентується окремими міжнародно-правовими актами, а саме: Женевські конвенції про захист жертв війни (1949), Додаткові протоколи до Женевських конвенцій (1977), Конвенція ООН про права дитини (1989), Факультативний протокол до Конвенції про права дитини щодо участі дітей у збройних конфліктах (2000, ратифікований Україною у 2004 році).

Однак навіть міжнародні акти такого рівня не можуть гарантувати безпеку дітям в умовах ведення воєнних дій. Сьогодні правоохоронні органи України, спільно з міжнародними організаціями, викривають схеми викрадення дітей російською федерацією та намагаються ідентифікувати осіб, яких було викрадено. Налагодження комунікацій з державою-агресором, щодо способу повернення викрадених дітей наразі не приносить позитивного результату.

ЗМІСТ

ПРИВІТАЛЬНЕ СЛОВО	3
Авдєєва Г. К.	
СИСТЕМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ	5
Албул С. В.	
ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ГЕНОЦИДУ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ	8
Алексєєнко А. О.	
ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ВІЛЬНЕ ПЕРЕСУВАННЯ, ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	12
Александрова О. Р., Чекмарьова І. М.	
ПРОТИДІЯ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ В УКРАЇНІ	14
Андрієнко І.С., Мирза С.С.,	
ЩОДО СУТНОСТІ ТА ВИДІВ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ	17
Андрушков І.А., Рудой К. М.	
ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	21
Антоненко О. А., Григорєцька І. І.	
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ	23
Баранов С. О.	
ПРОФІЛАКТИКА ЯК СКЛАДОВА МЕХАНІЗМУ ЗАПОБІГАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПІДРОЗДІЛАМИ ДЕЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ	25
Березовський С.Ю., Мох Т.П.	
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	30
Bila V., Berezovenko L. S.	
THE ROLE AND PLACE OF LAW ENFORCEMENT AGENCIES IN THE RULE OF LAW	33
Боровко В. М.	
ЩОДО РОЗВИТКУ СИТУАЦІЇ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИКІВ НА ТЕРИТОРІЇ ЄС	36
Будяченко О. М.	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОБАЦІЙНИХ ПРОГРАМ ДЛЯ ОСІБ, ЗВІЛЬНИНИХ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ.....	39
Буртова В. В., Кулик Л. М.	
ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ	42

Вдовиченко О. М. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЧЕРГОВОЇ СЛУЖБИ ОРГАНІВ (ПІДРОЗДІЛІВ) НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ТА ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ.....	45
Ворожбіт-Горбатюк В. В. ВИКЛИКИ В РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ОСВІТУ УВ'ЯЗНЕНИМИ І ЗАСУДЖЕНИМИ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ОСОБАМИ В РЕАЛІЯХ УКРАЇНСЬКОГО СЬОГОДЕННЯ.....	48
Воронцов А. В. АНАЛІЗ СУБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ.....	51
Гонтаренко В. П. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИ- МІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ЩОДО ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	55
Гузенко О. П. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА РОЗВИТКУ КРАЇНИ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ.....	58
Даниленко С. К. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ТАЄМНИЦІ УСИНОВЛЕННЯ.....	60
Денисова А.В. ДОТРИМАННЯ ТА ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	63
Донцов Д.Ю. ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ В УМОВАХ ВОЄН- НОГО СТАНУ	67
Дришлюк В. І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ УЧАСНИКІВ СУДОВОГО ПРОЦЕСУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	69
Дробишевська В. В., Смоков С. М., ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	71
Дробишевська В. В., Албул С. В. ВИКОРИСТАННЯ ПРОФАЙЛІНГУ В ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	76
Дручек О. В. КОНЦЕПТ ГВАРДІЇ ЯК ПРИВІЛЕЙОВАНОГО ВІЙСЬКА.....	79
Єгоров С. О. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ЗАСОБІВ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	82
Желновач Є. Г. В УКРАЇНІ ВЖЕ «ІСНУВАВ» ІНФОРМАЦІЙНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ.....	85

Żywucka – Kozłowska E.

CURRENT PROBLEMS OF EXECUTION OF THE PENALTY
OF DEPRIVATION OF LIBERTY 89

Жос Б.О., Комяга А.В.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛІСТИКИ
ТА ЮРИДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ 91

Закалик Г. М., Голота А. В.

САМОАКТУАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА
В УМОВАХ ВІЙНИ 95

Залужний В.Ф.

ДО ПИТАННЯ ПРО ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ПРИНЦИПІВ
ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ 98

Ізбаш К. С.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ СКЛАДОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ
КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 100

Кадала В. В.,

СУТНІСНІ ТА ПРАВОВІ СЕГМЕНТИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ
З УРАХУВАННЯМ ЕЛЕМЕНТУ БЕЗПЕКИ..... 103

Катеринчук І. П.

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ – МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД..... 106

Кіт Р.Д.

МОТИВ ТА МЕТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ПОВ'ЯЗА-
НОГО ІЗ ВИКРАДЕННЯМ, ПРИВЛАСНЕННЯМ, ВИМАГАННЯМ ВІЙСЬ-
КОВОСЛУЖБОВЦЕМ ЗБРОЇ, БОЙОВИХ ПРИПАСІВ, ВИБУХОВИХ АБО
ІНШИХ БОЙОВИХ РЕЧОВИН, ЗАСОБІВ ПЕРЕСУВАННЯ, ВІЙСЬКОВОЇ
ТА СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ ЧИ ІНШОГО ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА, А
ТАКОЖ ЗАВОЛОДІННЯ НИМИ ШЛЯХОМ ШАХРАЙСТВА
АБО ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ 109

Козаченко С. В.

КРИТЕРІЇ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ ДОКАЗУВАННЯ
У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО ЗЛОЧИНИ,
ПОВ'ЯЗАНІ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ
АБО БОЄПРИПАСІВ..... 112

Козаченко О. І.

ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛЮ
ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ВІДМЕЖУВАННЯ
РІЗНИХ ФОРМ КОНТРОЛЮ ЗА ВЧИНЕННЯМ ЗЛОЧИНУ
В МЕЖАХ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ 114

Колодій Д. В.

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ МОТИВІВ ВЧИНЕННЯ
ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В
УКРАЇНІ..... 120

Колодяжний М. Г. МОДЕРНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СТРАТЕГІЇ VISION ZERO.....	124
Коломісць С. С., Резніченко Г. С. ЖІНКИ ТА МАТЕРІ З ДІТЬМИ: ВІДБУТТЯ ПОКАРАННЯ У ВИГЛЯДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	127
Конопельський В.Я. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ ВАГІТНИХ ЖІНОК І ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО СЕМИ РОКІВ	131
Коропатов О. М., Хілобок Д. Р. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ФОРМУВАНЬ З ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ПІД ЧАС ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	134
Косарецька О. В., Березовенко Л. С. ОСНОВНІ ЧИННИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ У ЗВО З СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	136
Костенко Ю. О. ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАТИВНОГО ПОШУКУ ОСІБ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬ КРАДІЖКИ З КВАРТИР	139
Афонін Д. С. ДЕЯКІ ПИТАННЯ МОЖЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЕХОЛОКАЦІЇ ДОННОЇ ЧАСТИНИ ГІДРОСФЕРИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ.....	142
Кузніченко О.В., Василевич М.С. ПІДТРИМКА ТА ДОСВІД ЄС У СИСТЕМІ ПРАВ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ	145
Кузніченко О. В., Яківчук А. О. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ ТА РАБСТВА У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ	147
Ларіонова І. Т., Колесніченко О. С. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ «АНТИКОРУПЦІЙНА ПОВЕДІНКА ПРАЦІВНИКІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ УКРАЇНИ»	152
Лепіш Н. Я., Павлович-Сенета Я. П. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ОСОБИ	154

Логінова Н. М., Дубовий Д. О. ПРЕВЕНТИВНИЙ МЕХАНІЗМ В СИСТЕМІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ	158
Магац І. В. ОСОБИСТА БЕЗПЕКА ПОЛІЦЕЙСЬКОГО В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	159
Маковій В. П. ЕКОНОМІКО-ПРАВОВІ ПЕРЕДУМОВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТЕМПОРАЛЬНО-ПРАВОВИХ КАТЕГОРІЙ У ПРИВАТНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	161
Мамедов А. Е., Коломієць Ю.М. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ	164
Мариніч П. В., Резніченко Г.С. ОСОБЛИВОСТІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЗАСУДЖЕНИМИ ЖІНКАМИ	166
Мерденів Ю.В. МІСЦЕ ІНСТИТУТУ НАСТАВНИЦТВА В МЕХАНІЗМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	168
Morozyuk N. RESISTING THE SUPERIOR OR FORCING HIM TO BREAK OFFICIAL DUTIES	171
Мосузенко В. Ю., Бахчеван Є. Ф. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗАХОДІВ ПРИМУСУ ЯК МЕТОДУ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	174
Мудрецька Г. В. ПОЯСНЕННЯ ЯК ДЖЕРЕЛО ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ.....	177
Мухіна Г. В. ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	179
Нестеренко М., Янчук Н. Д. ДОТРИМАННЯ ПРАЦІВНИКАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	182
Ніщевич А.С. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ У МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ.....	185
Носкова Т.І., Карапет'янц С.І. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	188
Павленко Л.М. МИСЛИВСЬКА ЗБРОЯ ЯК ПРЕДМЕТ СКЛАДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 263-1 КК УКРАЇНИ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	191

Павленко Л. В., Чекмарьова І. М. КВАЛІФІКАЦІЯ ОДЕРЖАННЯ ДОСТУПУ ДО ДИТЯЧОЇ ПОРНОГРАФІЇ, ЇЇ ПРИДБАННЯ, ЗБЕРІГАННЯ, ВВЕЗЕННЯ, ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЧИ ІНШЕ ПЕРЕМІЩЕННЯ, ВИГОТОВЛЕННЯ, ЗБУТ І РОЗПОВСЮДЖЕННЯ.....	196
Пашенко О.М. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ЗЕМЕЛЬ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ В МЕЖАХ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ	198
Петринич О. Г., Шельонг Р. О. ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ «Я-КОНЦЕПЦІЇ» В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ	200
Петринич О. Г., Харина О. В. ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКІВ.....	203
Петринич О. Г., Лилик Ю. Р. ЕМОЦІЙНО-ВОЛЬОВА СФЕРА ОСОБИСТОСТІ СПЕЦІАЛІСТА ТА ВИКОНАННЯ ТРУДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ	205
Поляков Є. В., Гнатюк І. С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ	207
Байда Ю. Ф., Проскурня Є. Є. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВЧИНЕННЯ ВІЙСЬКОВИХ ЗЛОЧИНІВ В БОЙОВІЙ ОБСТАНОВЦІ. ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ	210
Пядишев В. Г. ІНТЕРНЕТ ТА КРИПТОВАЛЮТА – ВИТОНЧЕНІ ЗАСОБИ НЕЛЕГАЛЬНОГО ПОШИРЕННЯ НАРКОТИЧНИХ РЕЧОВИН.....	213
Резніченко С.В., Резніченко Г.С. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДОТРИМАННЯМ ПРАВ ЖІНОК, ЯКІ ВІДБУВАЮТЬ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	216
Репчонок А. Ю. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ ДО ЄДИНОГО РЕЄСТРУ ДОСУДОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ.....	220
Рибаченко С. П., Баранов С.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ДОСВІДУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯМ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ.....	223
Собко Г. М. КОНКУРЕНЦІЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ НОРМ ПРИ КВАЛІФІКАЦІЇ ПРЕДМЕТУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	227

Степанян Р. Е. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СУДОВИХ ДОКТРИН (НА ПРИКЛАДІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ) У НАЦІОНАЛЬНЕ ПРАВО ЯК ОБ'ЄКТ ПІЗНАННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ПРАВОВИЗНАВСТВА	230
Стоянов К. С. ЩОДО ОКРЕМИХ ПИТАНЬ СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ УЧАСТІ ЗАХИСНИКА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ (ІХ–ХVІ СТ.)	232
Сукмановська Л. М. ЩОДО ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТА ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ	236
Суліма К.В., Дьорова О.М. СІМЕЙНІ ДЕВІАЦІЇ ЯК ФАКТОР ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ	239
Суліма К.В., Трояновський В.С. ФОРМУВАННЯ РІВНЯ СОЦІАЛЬНОЇ СВІДОМОСТІ ЩОДО ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В СИСТЕМІ ОСВІТИ	242
Терлецький А.В. ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ПОСЛУГИ ЯК СЕРВІСНОЇ ФУНКЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	246
Ульянов О. І., Бурангулов А. В., Жуковский С. В. ПОЛІЦЕЙСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ КЕРОВАНА РОЗВІДКОЮ	248
Цалко В. П., Чекмарьова І. М. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА	252
Шувар Н. М., Милан Л. М., Дурис М., ПОВЕДІНКА ПЕДАГОГА У СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЯХ ЯК ЯКІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТІЙКОСТІ ДО СИНДРОМУ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ	254
Щербань І.В., Рудой К.М. РЕФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: ОСМИСЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	259
Щурат Т. Г. КОНФІДЕНЦІЙНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ: СВІТОВИЙ ДОСВІД	262
Юрченко М.М., Гаврилюк А.В. ДІЯЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ СПРЯМОВАНИХ НА ЗАХИСТ ПРАВ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	265
Яремчук В.О. КІБЕЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ ТА КРИМІНАЛІСТИКА	267
Ярмак В.Х. ЩОДО МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У СФЕРІ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН ТА ПРЕКУРСОРІВ	269
Ярмак Х.П. АДМІНІСТРАТИВНИЙ РОЗСУД В ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ...	271

Яцковина В.В. КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.....	274
Гуртова К. М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРИВАТНИМИ ПРАВАМИ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ СУБ'ЄКТИВНОГО ПРАВА	278
Севрук В. А. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТ- НІХ ОФІЦЕРІВ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН	281
Байштан К. А., Варинський В. О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ГАРАНТУВАННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ	284
Вандоляк В.А. СУТНІСТЬ ПРИНЦИПІВ ПРАВОВОГО ТА ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЬОВАНОЇ ПОСТАВКИ	287
Фелонюк Ю.В. ЩОДО ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НЕГЛАСНОСТІ ОПЕРАТИВНО-РОЗ- ШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	291
Калюжна Є. С. ПРОБЛЕМАТИКА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ.....	295
Книшов В. П. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ДО АДМІНІСТРА- ТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	298
Капуляк В. П. РЕАЛІЗАЦІЯ ФУНКЦІЙ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ	300
Нікітін А. А. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ТА ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТА СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ Й ОБОРОНИ	303
Думітрашко В. М. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ В УКРАЇНІ	306
Іванченко В. В. ОКРЕМІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ	308
Григорашенко О. В. УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ ТЕОРЕТИКО - ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	311
Левицький О.О. МІСЦЕ КАРАНТИННИХ ТА ПРОТИЕПІДЕМІОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ СЕРЕД АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ В УКРАЇНІ	314

Кульчицький М. А. ДЕРЖАВНА МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА: ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА	320
Дубенко О. М. ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПОРЯДКУ В ПОЛІЦЕЙСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	322
Кошин О.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВТРУЧАННЯ У ПРИВАТНЕ СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ КОНТРОЗВІДУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	325
Іщенко А. ЩОДО ПІДСТАВ ВТРУЧАННЯ У ПРИВАТНЕ ЖИТТЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	328
Сидорчук Р. А. ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	332
Терентьєва Н. М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ЩОДО ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ АБО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ОСОБАМИ, ЯКІ КЕРУЮТЬ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ.....	335
Афанасенко С. І. СУСПІЛЬСТВО ЯК ОСНОВА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	337
Пташенко С. І. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ПОЛІЦЕЙКИХ.....	339
Дерев'янкін С. Л. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА СВОБОД ГРОМАДЯН ПРИ ПРОВЕДЕННІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	341
Кузніченко О. В., Ільченко М. А. ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ МОРСЬКОГО КРУЇЗУ У ЛИТОВСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ.....	344
Допілка В. О., Іваніщенко О. В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОНТРАБАНДИ В МОРСЬКІЙ ГАЛУЗІ.....	346
Ракович М. М. ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ У СПРАВАХ ПРО НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ.....	349
Кобко Р. В. ПІДПРИЄМНИЦТВО В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ІНСТРУМЕНТИ ПІДТРИМКИ	352

РОЛЬ ТА МІСЦЕ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У РОЗБУДОВІ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Матеріали

**XV Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції**

22 березня 2023 року

Підписано до друку 10.11.2023. Формат 60х84/16. Папір офсетний.

Гарнітура «TimesNewRoman»/ Друк цифровий.

Ум. друк .арк. 22,2

Наклад 50 прим.

Видавництво ОДУВС

м. Одеса, вул. Успенська, 1

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.